

Име ученика: Лана Поповић 6-4

ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“

Миријево, Београд

Ментор: Драгана Вељковић

Назив књиге: „Воли те твоја Клер“

Име писца: Ивон Принц

Назив дела: „Воли те твоја Клер“

Прича почиње на школском часу. Клер је морала да буде голуб писмоноша јер је седела између две најбоље другарице, које је разредна разместила због приче.

После школе Клер је тужно и одлучно пошла да се опрости од Елсе. Иначе, Елса је њена имагинарна другарица, коју је измислила када је имала две године, а сада има дванаест. Дошла је до свог бицикла, а Елса је већ била тамо. Као и увек, Елса је села на управљач бицикла, а Клер га је возила. Клер је рекла Елси да морају о нечему важном да разговарају. Елса је рекла да зна о чему жели да разговарају и да мисли да је Клер није прерасла. Одвезле су се до Клерине куће где је била Клерина мама, која је адвокатица у пензији. У последње време њена мама даје све од себе да буде добра. Иде у набавку, често гледа кулинарске програме. Брзо су прошле до Клерине собе. Елса рече да би волела да оде на једно путовање. Клер отвори атлас и договориле су се да где год убоду оловком, Елса тамо треба да иде. Прво су убоду на Антарктик, али су схватиле да је тамо прехладно, а други пут су убоду на неко место близу Париза. Договориле су се да иде у Париз. Елса је отишла, а Клер је већ осетила велику усамљеност. Одлучила је да оде на безалкохолно пиво са најбољим другом Полом. Са њим је делила љубав према стриповима.

У Млечни рај је ушао дечак у кога је Клер била заљубљена. Пол је питао шта види у њему. Клер се увредила и бесно му рекла да он никада није имао девојку. Пол је бесно изашао из кафића. Следећег дана, Клер га је звала телефоном. Јавила се његова мама и рекла је да није код куће. Тада је Клер написала Елси писмо у коме се пожалила да је много усамљена. Наредног дана одлучила је да оде до Полове куће. Његова мама је отворила врата и рекла да је отишао са Клер. Рекла је да је она Клер. Полова мама ју је пустила унутра. Тада су се помирили.

Током викенда Клер је отишла са тетка Риђаном на плажу. Причале су о развијању и расту груди. Наредне недеље, Клер је почела да осећа болове у грудима. Већ је почела да види промене и отишла је са мамом да купи нове патике за трчање и грудњак. Три сата су га бирале и онда су се одлучиле за кожни и црни грудњак. Клер је тада угледала девојчицу јако сличну себи. Разликовале су се само по томе што је девојчица имала високи реп. Следећег дана био је дан трке. Клер је обукла црни грудњак, нове патике, шорц и мајицу са Хонг Конгом. Дала је све од себе само да би се свидела господину Бјанкинија. И победила је. Сву пажњу је преузела Риђана, зато што се Бјанкини заљубио у њу. Клер је била очајна. Никада више није хтела да разговара са њом. Риђана је неколико пута позвала, али Клер није хтела да се јави. Једне вечери, мама и Клер су отишле да трче. Мама ју је питала да ли жели да иде на маратон у добротворне сврхе. Клер је пристала. На маратону им је било лепо. Клерина мама је чак стекла нову пријатељицу, адвокатицу у пензији. Сви су се дивно дружили и онда је на бину изашла јако лепа жена која је причала о свом искуству са раком. Позвала је и своју ћерку да јој се придружи. Клер је схватила да је то она иста девојчица са одељења веша. Обузела ју је радозналост да сазна ко је та девојчица.

У среду је био велики дан, општинско такмичење у атлетици. Поред Клер је било још дестак девојчица. У трци је Клер била међу прве три. Престигла је обе. Мислила је да она побеђује, али је схватила да је неко престиже. Била је то девојчица са виским репом. После трке је била разочарана.

Клер се пријавила за атлетски камп који је био за само пар недеља, као и летњи распуст. Следећег дана нашла се са Полом. Отишли су на безалкохолно пиво. Тада јој је Пол саопштио да иде у интернат, зато што његов тата тако каже, а и мама му је алкохоличарка. Био је потпуно скрхан, а Клер је отишла кући љута на Пола што иде, али га је разумела. Коначно је стигао тај дан, летњи распуст. Пол је стигао код Клер са списком ствари које треба да ураде. Она није ни сањала да ће јој летњи распуст бити толико испуњен. Пол је по целе дане био код ње, у кући, све време је проводио код ње, и спријатељио се са њеном мамом. Клер је пошла у атлетски камп. Тамо иде и девојчица са одељења веша. Скупила је храброст и рекла јој да је видела на хуманитарној трци и на неким другим местима. Та девојчица се зове Алисон. Имала је иста питања као и Клер о њој. Спријатељиле су се и Алисон јој је дала број своје хотелске собе и рецепције хотела. Клер је следећег дана позвала и њена мама се јавила. Рекла јој је да је Алисон на базену и да ће је позвати чим се врати. Телефон је убрзо зазвонио. Клер је била јако узбуђена. Почеле су да причају

и то је трајало дуго. Алисон је позвала Клер код ње. Клер је отишла. Лепо су дружиле. Причала јој је како јој је било када јој је мама имала рак и да живе у хотелу зато што им њен тата гради нову кућу. Дошао је и тај дан. Клер је отишла да се опрости од Пола. Купила му је као опроштајни поклон специјално издање стрипа, а он њој рођендански поклон. Рекао јој је да га не отвара да њеног рођендана, али је она била превише радознала и то је била њихова заједничка слика. Касније ју је позвала тетка Риђана. Клер је одлучила да јој се јави. Тетка је питала шта жели за рођендан, и она је рекла да жели пса. Договориле су се да ако јој га купи, биће квит. Сутрадан је Алисон дошла код ње да јој помогне око припрема и облачења. Угледале су тетка Риђанин ауто. Клер је замолила Алисон да види да ли је неко на сувозачевом месту. Алисон је рекла да јесте. Клер је побеснела зато што је мислила да је то господин Бјанкини. Сишле су доле и угледале њу са прслатким малим штенетом. Клерино мама Анђела је погледала тетку Риђану и љутито јој прстом показала на кухињу. Ушле су и заборавиле да је прозор остао отворен и сви су чули њихову свађу око штенета и тетка Риђана је победила. прслатко штене је могло да остане. Клер је била прсрећна зато што је стекла нову најбољу пријатељицу и добила прслатког крзненог другара. Отрчала је у своју собу и написала Елси последње писмо, у коме јој је написала да има нову најбољу пријатељицу и штене и пожелела јој угодан живот у Паризу и поручила јој- Воли те твоја Клер.

Књига ми се допада јер је интересантна и узбудљива. Приказује стварни живот девојчице Клер. Интересантан је детаљ у коме се она и Алисон после само пар речи, зближише, као да се познају целог живота. Још је интересантан детаљ када је Клер измислила другарицу, којом прикрива своју усамљеност. Она је ствара са жељом да се дружи, јер је у реалном животу сама. Елсине особине су биле потпуно у супротности са Клерином, али то их није спутавало да се друже. Један од узбудљивијих догађаја је када Клерино мама не дозвољава Клер да се дружи са Полом не знајући какав је он у суштини. Тек када га боље упознаје, она увиђа његове добре особине и мења мишљење о њему.

Узбудљиво је и то што књига обилује фантастичним детаљима. Један од њих је када Елса посети Клер и донесе јој цвет. Он остане, а Елса нестане. Начин на који је Елса у причи такође је нестваран.

Роман бих препоручила својим вршњацима јер сматрам да не могу имати више добрих пријатеља, већ једног, али правога. Ово би могла да буде и порука. О одабиру пријатеља би могли и старији вршњаци да науче из овог романа, те бих књигу и њима препоручила да је прочитају.

Име ученика: Лана Поповић 6-4

ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“

Миријево, Београд

Ментор: Драгана Вељковић